

ellers i denne Samling har været Tilfældet endog med de allerubetydeligste Lovforslag. Man har end ikke fundet denne Sag værdig til en 1ste Behandling som et særligt Lovforslag, men nu drager man den frem ved Finantsloven, uden at der gives Tid til at overveje, om de nærmere Bestemmelser, hvormed denne Bevilling er ledtaget, ere de hensigtsmæssigste eller ikke. Smidkrid, netop som Forslaget nu foreligger, ikke som en Revision af Lønningslovene men som et ganske ekstraordinært Tillæg, der nærmest er fremkaldt ved Hensyn til de dyre Løber, saaledes at man vil hjælpe paa dem, der ere flettest stillede, tror jeg, at de Betænkeligheder, man ellers i formel Henseende kunde have ved, at Sagen er kommen frem paa Finantsloven, i væsentlig Grad kunne sættes tilside, og da jeg er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i, at det er det Beste, der kan være Tale om at opnaa, og jeg paa den anden Side ikke tror, at det vil kunne forsvares at negte de Mænd, som der her er Tale om at hjælpe, og som have stort Krav paa og stor Erang til Hjælp, denne, som den ærede Finantsminister kaldte det, fattige Hjælp, er jeg med til baade nu og siden at stemme for, at denne Lønningsforhøjelse kommer til at indtræde. Jeg kan ikke være enig i de Behrevelser, som ere rettede imod den ærede Regering, fordi den har stillet sig, som den har gjort; jeg finder det tværtimod overmaade rigtigt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har fremhevet, at Regeringen ikke af politiske Betragtninger lader sig afholde fra en Forholdsregel, hvis Nødvendighed og Nødvendighed den maa erkende. Jeg tillader mig at fremheve denne Regeringens Optraeden i Modsætning til den Holdning, man har set det ærede Flertal af Finantsudvalget indtage over for Bevillinger, som det erkjender for at være fuldstændig rigtige; det har ladet politiske Hensyn komme i Betragtning som Grund til at negte Bevillingen, men dette Exempel har den høie Regering ikke fulgt. Naar jeg stemmer for Lønningsforhøjelserne, sfer det i Behold til det almindelige Princip, at en Arbejder er sin Løn værd, og at Staten ikke bør stille sig anderledes over for Embedsmændene, end enhver liberal Arbejdsherre vil stille sig over for sine Arbejdere i dyre og trykkende Løber. Det er en meget slet Politik, at Staten stiller Embedsmændene saaledes, at alle gode, dygtige og selvstændige Kræfter blive drevne over i den private Virksomhed.

Formanden: Jeg haaber, at de følgende Taleres Foredrag ville bære noget mere Præg af den Bemærkning, jeg tillod mig at fremsætte før.

Corn. Petersen: Da det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfær) har

taget sit Forslag tilbage, kan der jo ikke længere forhandles derom, og jeg for mit Vedkommende skulde da ikke have taget Ordet, hvis Finantsudvalgets Mindretal havde sluttet sig til de Lønningsforhøjelser, som nu ligge for, men da det ikke har det, saa føler jeg Erang til at erklære, at uaagtet jeg nok kunde ønske, at man kunde have gaaet noget højere op med disse personlige Tillæg for et Par ad Gangen, end man her er gaaet, saa vil jeg dog stemme for disse Forhøjelser. Jeg tror, at der er en Del Embedsmænd navnlig imellem det Skjel, man har sat, og 2,000 Rd., som vistnok kunne trængre meget haardt til noget Tillæg. Jeg vil derimod sige, at naar det gjælder et Tillæg een Gang for alle, kunde jeg aldrig være med til at gaa op til de meget høiere og store Lønninger. Men det er kun det, jeg her vil gjøre gjældende, at jeg vil ikke kunne gaa imod et Forslag som det foreliggende, men vil med Forhøjelse stemme for, at dette Tillæg bliver givet til de mindre og smaa Lønninger. Kunde Finantsloven gaa fra os med lidt høiere Belsøb, saa skulde det, som jeg sagde før, glæde mig, men det kan jo neppe ske nu. Jeg vil slet ikke give Anvisning paa, at man paa et andet Sted kunde gjøre Forandring i, hvad der her er vedtaget; saadanne Forandringer kan man gjør der, hvis man finder det nødvendigt, men jeg hører ikke til dem, som vil give Anvisning derpaa eller ønske det. Hvad jeg endnu kun vil sige er, at det maa være det ærede Mindretals egen Sag, om det vil stemme for Forslagene eller ikke; jeg kan ikke gaa med Mindretallet til at stemme imod dem, men agter at stemme for dem.

Overens: Jeg skal slutte mig til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) med Hensyn til hans Udtalelser angaaende Regeringens Stilling til den foreliggende Sag. Det forekommer mig, at den Dom, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har fældet over Regeringen, var noget vel streng. Jeg ser ikke, hvorledes Regeringen, saaledes som Sagerne stod paa det Tidspunkt, da det foreliggende Forslag fremkom, skulde kunne have stillet sig anderledes, end den gjorde. Man maa jo i den Henseende erindre den hele Situation, at Regeringens Forslag, der var bragt frem, om jeg saa maa sige, paa en naturlig Maade og i den korrekteste Form, var blevet viist tilbage og ikke en Gang taget under Behandling. Saa kom der, ventet eller uventet — hvorledes det nu end forholder sig — et Forslag, som støttedes, hvad man da srag kunde vide efter Forslagsstillernes Navne, af Flertallet her i Salen, og det kom frem under en Form, som unegtelig er noget usædvanlig, idet Forslagsstillerne srag bemærkede, at Forslaget ikke kunde blive anderledes: Forslaget var nu bestemt at skulle være, som det var, og man vilde raade